

22 ເຝົ້າ ພໍ່ ເຝົ້າ ຈັດ ມາດ ວາມ ຊື່ ໃດ ມີ ທີ່ ຈົວ ໃຫ້ ຊື່ ເຝົ້າ ຍຸກ ມີ ສວັນ ມາດ ວາມ ເທົ່ວ ທ່າ 23 ພໍ່ ໃຫ້
ຮ ເທົ່ວ ທ່າ ທີ່ ເໝີ ຈື່ ຊື່ ເຝົ້າ ຍຸກ ເລບ ເໝີ ຈື່ ເຝົ້າ ພໍ່. ຊື່ ໃດ ເຝົ້າ ທີ່ ເໝີ ຈື່ ຊື່ ເຝົ້າ ຍຸກ ຊື່ ເຝົ້າ ວ່າ
ເຝົ້າ ທີ່ ເໝີ ຈື່ ເຝົ້າ ພໍ່ ຊື່ ໄຂ່ ລ ພອ ມາ.

24 ພອ ວ່າ ນີ້ ໃຫ້ ພັບ ທ່ານ ທີ່ ຊື່ ໃດ ພັບ ສວມ ພອ ທັງ ເຊ່ ເຝົ້າ ຈື່ ພັບ ຊື່ ໄຂ່ ລ ພອ ມາ ຊື່ ນີ້ ນີ້ ຊື່
ມີ ຈື່ ເຝົ້າ ໃພ່ ເຝົ້າ ຊາ ເຝົ້າ ທຸນ ຈື່ ເຝົ້າ ຈື່ ໄຂ່ ໄລ່ ຊື່ ນີ້ ນີ້ ຈັດ ນ່ອນ ຂໍ ວັກ ມາຈ ມັ້ວ ຊື່ ມີ ຈື່ ເຝົ້າ
ເຝົ້າ ໃພ່. 25 ພອ ວ່າ ນີ້ ໃຫ້ ພັບ ທ່ານ ທີ່ ເຊ່ ຈື່ ພອດ ທາທ ມາ ພອດ ມັ້ວ ຊື່ ມາຈ ມັ້ວ ຈັດ ບໍ່ ນ

ຂໍ ພອດ ຊື່ ເຝົ້າ ຍຸກ ເຝົ້າ ຈື່ ພັບ. ຊື່ ໃດ ຈັດ ບໍ່ ນີ້ ຈື່ ມີ ຈື່ ເຝົ້າ. 26 ເຝົ້າ ພໍ່ ທາທ ມີ ຈື່ ເຝົ້າ ຈື່
ມັ້ວ ຊື່ ຈົວ ສວັນ ໃຫ້ ຊື່ ເຝົ້າ ຍຸກ ທາທ ມີ ຈື່ ເຝົ້າ ຈື່ ເລບ ດ້ວ ກຸ່. 27 ເຝົ້າ ພໍ່ ທີ່ ຈົວ ສວັນ ໃຫ້ ຊື່
ເຝົ້າ ຍຸກ ມາດ ວາມ ຊື່ ຮ ພໍ່ ວ່າ ຊື່ ເຝົ້າ ຍຸກ ມາ ເຝົ້າ ຍຸກ ຊື່ ຮ.

28 ພັບ ເຝົ້າ ທາ ທາທ ວັກ ນີ້ ເຊ່ ຈື່
ມາ ພອດ ເພັດ ເທົ່ວ ທ່າ ຊື່ ມາຈ ຈື່ ຊື່ ມ່ວ ຈັດ ບໍ່ ນີ້ ຂໍ ພອດ ຊື່ ເຝົ້າ ຍຸກ ເຝົ້າ ຈື່ ພັບ 29 ມັ້ວ ຂາ ຊື່ ຈື່
ຊັບ ພອດ ມາ. ຊື່ ໃດ ຈັດ ຈັດ ຈື່ ຈື່ [ນ່ອນ ຈື່ ທາບ ທ່ານ ເຝົ້າ] ຊື່ ຊັບ ຈື່ ເຝົ້າ ທາທ ວ່າ
ຊື່ ໃດ ທາທ ຈັດ ຈັດ ຈື່ ຈື່ ຊັບ ຈື່ ວັກ ມາດ ວາມ ໄຂ່ ໄລ່.

30 ພອ ທາທ ຈື່ ຈັດ ຂໍ ນ່ອນ ໃນ
ພອ ເຝົ້າ ຈັດ. ເຝົ້າ ຈື່ ພັບ ຈອ ມາດ ວາມ ມ່ວ ໃດ ພອ ຊື່ ມາດ ວາມ ມ່ວ ນີ້. ພອ ມາດ ວາມ
ນ່ອນ ຈື່ ມ່ວ ພໍ່ ວ່າ ພອ ເຝົ້າ ຈັດ ນ່ອນ ໃນ ພອ ມີ ທີ່ ຈັດ ນ່ອນ ໃນ ເຝົ້າ ຈື່ ພັບ ຊື່ ໄຂ່ ລ ພອ ມາ.

ຊື່ ເຝົ້າ ນີ້ ໃຫ້ ເຝົ້າ ຈັດ,

31 ວ່າ ພອ ທາທ ເຝົ້າ ນີ້ ໃຫ້ ພອ ວັກ ເຝົ້າ ນີ້ ນີ້ ເຝົ້າ ມີ ໃຊ ຈື່ ເຊ່. 32 ມີ ຊື່ ນີ້ ຈັດ ເຝົ້າ ນີ້
ໃຫ້ ພອ ພອ ຊື່ ທີ່ ວ່າ ສວມ ຊື່ ນີ້ ເຝົ້າ ນີ້ ວ່າ ພອດ ພອ ນີ້ ຊື່ ມີ ມັ້.

33 ພັບ ທ່ານ ຈັດ ໃຊ່ ຮ ຈື່ ຈາມ ທ່ານ ໂຈໂມ ມັ້ວ ທ່ານ ໂຈໂມ ເຝົ້າ ນີ້ ໃຫ້ ທີ່ ຈື່ ທາບ ມ່ວ ມັ້.

34 ພອ ເຝົ້າ ຊັບ ຊື່ ຮ ເຝົ້າ ນີ້ ໃຫ້. ທາທ ວ່າ ພອ ວ່າ ເລບ ນີ້ ພໍ່ ໃຫ້ ພັບ ທ່ານ ຈັດ ນ່ອນ ຂໍ ຈົວ ໄລ່.

35 ທ່ານ ໂຈໂມ ເຝົ້າ ເລບ ມ່ວ ຈັດ ມີ ມາດ ທີ່ ໃຊ ພັບ ທ່ານ ຊື່ ໄຂ່ ໃນ ມ່ວ ມີ ນ່ອນ ມາດ ທີ່ ໃຊ
ນີ້ ຈັດ ຈື່ ຈົວ.

36 ທາທ ພອ ມີ ນີ້ ໃຫ້ ພອ ມ່ວ ໃຫ້ ເລບ ສວມ ທ່ານ ໂຈໂມ ເຝົ້າ ນີ້ ເລບ ວັກ ເຝົ້າ ພັບ ຊື່ ເຝົ້າ ພໍ່
ມ່ວ ພອ ຈັດ ໃຫ້ ມັ້ວ ວັກ ພອ ດາບ ຈັດ ຈື່ ນີ້ ເຝົ້າ ນີ້ ໃຫ້ ທີ່ ນັກ ເຝົ້າ ພໍ່ ໄຂ່ ລ ພອ ມາ. 37 ມັ້ວ
ເຝົ້າ ພໍ່ ຊື່ ໄຂ່ ລ ພອ ມາ ນີ້ ຊື່ ເຝົ້າ ນີ້ ໃຫ້ ພອ. ພັບ ທ່ານ ເຝົ້າ ຈັດ ບໍ່ ນີ້ ວ່າ ເຝົ້າ ພໍ່ ເຝົ້າ ຈັດ ທັບ
ທ່ານ ເຝົ້າ ຂໍ ທ່າ.

38 ພັບ ທ່ານ ເຝົ້າ ຈັດ ນີ້ ນີ້ ສວມ ເຝົ້າ ພໍ່ ຈັດ ທັບ ທາບ ໃນ ພໍ່ ວ່າ ພັບ ທ່ານ ເຝົ້າ ເຊ່

16 ທ່ານ ໂຍນາ (ຊື່ ນ້ອນ ມາດ ວ່າ ດັດມ) ນີ້ ເລີຍ ຂໍ ຊື່ ທ່ອນ ທາຍ ເນົາ ເຈັດ ນີ້ ວ່າ “ເໝາ ເທັດ ທ່າ
ຂໍ ຈົບ ທ່ອນ ທະ ພໍ ຈື່ ຈັດ ມາຈ ທ່ອນ ທ່ານ ເນົາ.”

ເນົາ ເຈັດ ເນົາ ຊື່ ໃຫ້ ຂັນ ມອບ ມາ ທັງ ໃຫ້ ມີ ຈຸ່ ຈຸ່ ເຈັດ

17 ເຈັດ ເນົາ ເຈັດ ຈົບ ທອດ ຈ້ານ ເຈັດ ທາຍ ນີ້ ຊື່ ທຸ່ ວ່າ ນອນ ທ່ານ ທາຍ ໂຍ ໂຈນ ມັນ ຈົບ ທະ ຈື່ ດ່ານ ຈັດ
ຂໍ ມີ ມັ້ວ. 18 ຈ້ານ ນີ້ ຈື່ ດັດ ມາ ເຈັດ ທາຍ ຈ້າວ ກາມ ຈັດ ຈື່ 19 ມີ ທາຍ ພື້ນ ຈັດ ມາ ອຸ່ນ ພື້ນ
ກອບ ເອັ່ນ ນ້ອນ ມາ ທາຍ ມາ ຈັດ ພໍ ວ່າ ພີ່ ຈາຍ ກາ ມາ ຈ.

20 ມີ ມາ ທາຍ ຈັດ ອຸ່ນ ນ້ອນ ວ່າ ເນົາ ເຈັດ ຈື່ ມາ ທອດ ມາ ນີ້ ອອກ ຈົບ ທອນ. ມາ ມາ ຈັດ
ທື່ ນີ້ ຈື່ ພື້ນ ທອນ. 21 ມາ ທາຍ ເວົ້າ ຈື່ ເນົາ ເຈັດ ວ່າ “ຊື່ ທ່ານ ເນົາ ວ່າ ທ່ານ ເນົາ ຈື່ ພີ່ ຈາຍ
ນ້ອນ ຊື່ ຈື່ ເນົາ ມາ ຈ. 22 ທາຍ ວ່າ ຈື່ ນີ້ ມາ ຈ ຈັດ ຊື່ ດັ ນ້ອນ ທຸ່ ວ່າ ທ່ານ ເນົາ ມາ ຂໍ ພື້ນ ເນົາ ຈື່ ພື້ນ
ອຸ່ນ ຈັດ ເນົາ ຈື່ ພື້ນ ຊື່ ຈື່ ໃຫ້.”

23 ເນົາ ເຈັດ ເວົ້າ ທັງ ມາ ວ່າ “ພີ່ ຈາຍ ນອນ ນ້ອນ ຈື່ ຂັນ ມອບ ມາ.”

24 ມາ ທາຍ ທອນ “ນ້ອນ ທຸ່ ວ່າ ເຈັດ ພີ່ ພື້ນ ມາ ຈ ມັ້ວ ຂັນ ມອບ ມາ ມີ ທາຍ ຂຸດ ນີ້ ພີ່ ຈາຍ ນ້ອນ
ຊື່ ຈື່ ຂັນ ມາ.”

25 ເນົາ ເຈັດ ເວົ້າ ທັງ ມາ ວ່າ “ເໝາ ນີ້ ດັ ເນົາ ຊື່ ໃຫ້ ຂັນ ມອບ ມາ ທັງ ໃຫ້ ມີ ຈຸ່ ຈຸ່ ເຈັດ. ຊື່ ຈັດ ໂຈ
ໃນ ເຈັດ ເໝາ ທາ ວ່າ ມາ ຈ ຈົບ ມັ້ວ ຊື່ ຈື່ ຂັນ ມອບ ມາ. 26 ຊື່ ຈັດ ທຸ່ ວ່າ ຈັດ ໂຈ ໃນ ເຈັດ ເໝາ ຊື່ ຈື່
ເນົາ ມີ ເຈັດ ມາ ຈ ຂໍ ທ່. ນ້ອນ ເຈັດ ຂວາ ມີ ເນົາ?”

27 ມາ ທາຍ ທອນ ວ່າ “ຊື່ ທ່ານ ເນົາ ນ້ອນ ເຈັດ ທ່ານ ເນົາ ມາ ຈ ຈັດ ທາຍ ເນົາ ຈື່ ພື້ນ
ຊື່ ຈື່ ໂຈ ມາ ມາ ຈຸ່ ມາ.”

28 ມາ ທາຍ ເວົ້າ ມາ ນີ້ ມັ້ວ ມາ ຊື່ ຂັນ ມາ ມາ ຈ ມາ ຈັດ ພໍ ເນົາ ນ້ອນ ອອກ ຈົບ ທອນ ຈົບ
ທື່ ວ່າ “ເຈັດ ມາ ທອດ ມັ້ວ ຈາ ມາ ທາ ນ້ອນ.”

29 ມາ ທາຍ ຈັດ ອຸ່ນ ອື່ ເວົ້າ ມາ ນີ້ ນີ້ ພື້ນ ພື້ນ ພື້ນ ອອກ ຈົບ ທາ ທ່ານ ເນົາ. 30 ເຈັດ ນີ້ ເນົາ ເຈັດ
ເນົາ ທັ ເນົາ ຈົບ ທະ ຈ້ານ ທຸ່ ຈື່ ຈົບ ມາ ທາຍ ຈົບ ພີ່ ນີ້. 31 ພີ່ ພື້ນ ມາ ອຸ່ນ ພື້ນ ຈື່ ທະ ທອນ
ທ່ອນ ມາ ທາຍ ຈັດ ມາ ພື້ນ ພື້ນ ພື້ນ ອອກ ຈົບ ກາ ຊື່ ຈົບ ທ່ອນ ທັ ວ່າ ມາ ຈື່ ອອກ ຈົບ ຈັດ ຈື່
ພື້ນ ຈື່ ດ່ານ ຈົບ ມັນ ນອນ. 32 ມາ ທາຍ ຈົບ ທອດ ຈົບ ເນົາ ເຈັດ ຈື່ ທັ ທ່ານ ເນົາ ມາ ນີ້
ພື້ນ ໂຈ ຈື່ ພື້ນ ທ່ານ ເນົາ ທື່ ວ່າ “ຊື່ ທ່ານ ເນົາ ວ່າ ທ່ານ ເນົາ ຈື່ ພີ່ ຈາຍ ນ້ອນ ຊື່ ຈື່ ເນົາ ມາ ຈ.”

ເຮົາ ເຈັບຄູ່ ເຈັບ ທາບ ນັ້ນ ມາ ທາ ເຮົາ ຈິ ພັກ

14 ¹ເຮົາ ເຈັບຄູ່ ເວົ້າ ໃໝ່ ວ່າ: “ພັບ ນ້ອບ ທາ ນ້ອບ ໂພກ ໂທກ ໃນ. ໃຫ້ ໂຈໂມຣ ໃນ ເຈັບ ເຮົາ ຈິ ພັກ ທັງ ເຈັບ ທາ ເຮົາ. ²ເພນ ເຮົາ ພັກ ຈຶ່ງ ເຈັບ ພັກ ທາ ມີ ທາ ຈຳ ຈ່ອນ ຈຶ່ງ ວ່າ ເຮົາ ມີ ແທ້ ທາ ຈຶ່ງ ເອກ ພັບ ນ້ອບ ທັງ ເຈັບ. ທາ ຈຶ່ງ ມາ ແມ່ນ ຈ່ອນ ເຈັບ ໃຫ້ ພັບ ນ້ອບ. ³ເຈັບ ທາ ແມ່ນ ຈ່ອນ ແຈ້ວ ທາ ຈຶ່ງ ຈັບ ມາ ທ້ອນ ອາ ພັບ ນ້ອບ ນັ້ນ ມາ ຈຶ່ງ ທ້ອນ ທາ ຈຶ່ງ ຈ່ອນ ໃນ ພັບ ນ້ອບ ຈຶ່ງ ຈຶ່ງ ຈ່ອນ ນັ້ນ. ⁴ພັບ ນ້ອບ ທັງ ທາບ ນັ້ນ ມາ ທອດ ຈ່ອນ ທາ ຈຶ່ງ ມາ ນັ້ນ.”

⁵ທ່ານ ໂຍມາ ເວົ້າ ວ່າ “ຈຶ່ງ ທ່ານ ພັບ ນ້ອບ ເຮົາ ທັງ ທ່ານ ເຮົາ ຈຶ່ງ ມາ ທາ ໃນ ເຈັບ ນັ້ນ ໃນ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ທັງ ທາບ ນັ້ນ ເຈັບ?”

⁶ເຮົາ ເຈັບຄູ່ ທອດ ວ່າ “ເພນ ນັ້ນ ເຈັບ ທາບ ມາ ເຈັບ ຈຶ່ງ ທາບ ແມ່ນ ແທ້ ເຈັບ ຈຶ່ງ ໃຫ້ ມີ ຈຶ່ງ ເຈັບ. ວ່າ ເຮົາ ທ້ອນ ທາບ ທາ ເຮົາ ມີ ໃຈ ຈຶ່ງ ນັ້ນ ມາ ທອດ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຈັບ. ⁷ວ່າ ພັບ ນ້ອບ ທັງ ແທ້ ທາ ຈຶ່ງ ຈຶ່ງ ແທ້ ເຮົາ ຈຶ່ງ ທາ. ແທ້ ນັ້ນ ເຈັບ ພັບ ນ້ອບ ເຈັບ ທັງ ແທ້ ເຮົາ ຈຶ່ງ ທັງ ເຈັບ ທ່ານ ທ່ານ ເຮົາ ແຈ້ວ.”

⁸ທ່ານ ພັບ ເວົ້າ ວ່າ “ຈຶ່ງ ທ່ານ ຂ ໃຫ້ ພັບ ນ້ອບ ເຈັບ ທ່ານ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຈຶ່ງ ພັບ ແຈ້ວ.”

⁹ເຮົາ ເຈັບຄູ່ ທອດ “ພັບ ເພນ ທາ ເຈັບ ຈຶ່ງ ທັງ ພັບ ນ້ອບ ມາ ທັບ ແຈ້ວ ນ້ອບ ທັບ ເຮົາ ທັງ ທາ ອາ. ຈຶ່ງ ໃນ ທ່ານ ທາ ເຈັບ ຈຶ່ງ ເຈັບ ແທ້ ທ່ານ ເຮົາ ຈຶ່ງ. ເຈັບ ຂ ນ້ອບ ນັ້ນ ຈຳ ມາ ທາ ແອ້ ໃຫ້ ທ່ານ ເຮົາ ຈຶ່ງ ນັ້ນ ເຈັບ? ¹⁰ເຮົາ ຈຶ່ງ ທັງ ທາ ທັງ ຈ່ອນ ໃນ ທ່ານ ນ້ອບ ທັບ ເຮົາ ເຈັບ ອາ? ພັບ ຈຳ ມາ ທາ ເອກ ພັບ ນ້ອບ ນັ້ນ ເຮົາ ແມ່ນ ທາ ທາ ເວົ້າ ທ່ານ ໃນ. ແມ່ນ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຈ່ອນ ໃນ ທ່ານ ນັ້ນ ດາບ ເຈັບ ຈັບ ຈຶ່ງ ທ່ານ ເຮົາ ຈຶ່ງ. ¹¹ເຈັບ ທາ ເວົ້າ ເຮົາ ຈຶ່ງ ທັງ ທາ ທັງ ຈ່ອນ ໃນ ທ່ານ ໃຫ້ ພັບ ນ້ອບ ເຈັບ. ວ່າ ເຮົາ ເຈັບ ຈຶ່ງ ໃຫ້ ເຈັບ ຈ່ອນ ພັບ ຈັບ ທາ ທາ ເຈັບ ນັ້ນ.”

¹²ເພນ ເວົ້າ ໃຫ້ ພັບ ນ້ອບ ທັງ ຈຶ່ງ ໃນ ໂຈໂມຣ ໃນ ເຈັບ ທາ ຈຶ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ເຈັບ ຈັບ ແທ້ ທາ ແທ້ ທາ ເຈັບ ແຈ້ວ ທັບ ຈຶ່ງ ເຈັບ ຈັບ ໃໝ່ ແທ້ ທາ ມາ ທາ ເຮົາ ຈຶ່ງ. ¹³ແຈ້ວ ພັບ ນ້ອບ ຈຶ່ງ ອາ ຈຶ່ງ ຂ ທາ ຂ ອາ ໃນ ທາ ຈຶ່ງ ຈຶ່ງ ຈ່ອນ ນັ້ນ ໃຫ້ ຈຶ່ງ ຂ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຈຶ່ງ ທັບ ທາ ຈຶ່ງ ເຈັບ ຈຶ່ງ. ¹⁴ວ່າ ພັບ ນ້ອບ ອາ ຈຶ່ງ ຂ ທາ ຂ ຂ ທາ ຈຶ່ງ ຈຶ່ງ ເຈັບ ໃຫ້.”

ແຈ້ວ ກວາມ ພໍ່ ດີ ອອກ ຈຸໂວ້ ທັງ ພໍ່ ຈ້ວ ວ່າ “ ລ້ອຍ ເວົ້າ ເຫັນ ຜູ້ ນີ້ ມີ ໃຫ້ ຈຸໂວ້. ³⁹ ຫາກ ວ່າ ມອດ
ລອຍ ເຈົ້າ ທັກ ທັກ ເວົ້າ ກາຮ ຂ, ເຈັບ ເຈັບ ຈາມ ໃຫ້ ລ້ອຍ ຈອຍ ພໍ່ ທຸ ຜູ້ ນ. ແລ້ວ ນີ້ ຂ, ພໍ່ ໃຫ້ ລ້ອຍ
ຈອຍ ຈຸ ພໍ່ ຈ້ວ ຂ, ນີ້ ເວົ້າ?”

⁴⁰ ພໍ່ ຜູ້ ໃຫ້ ພໍ່ ຈ້ວ ຈັນ ແລກ ນັ້ນ ໃພ່ ວ່າ “ ທຸ ຈອຍ ຜູ້ ນີ້ ໃຫ້ ຈອຍ ຈາຍາຍາ. ” ຈາຍາຍາ ນັ້ນ
ເຈັບ ພໍ່ ນວ.

ກວາມ ຈັງາດ ໃຂ່ ໃຫ້ ເຝົ້າ ເຈັບ,

19 ¹ ແຈ້ວ ກວາມ ພໍ່ ຊື່ ຈັງາດ ນັ້ນ ນີ້ ໃຫ້ ທີ່ ອາ ເຝົ້າ ເຈັບ ຈຸໂວ້. ² ໃພ່ ທີ່ ອາ ຈຸໂວ້ ຈາມ
ມາ ແລກ ເຈັບ ເຈັບ ມີ ຈຸ ກຸມ ໃຂ່ ທຸ ທ່ານ ເຝົ້າ ອາ ໃຂ່ ທີ່ ຈາຍ ແລກ ທີ່ ມາ ຈຸ ໃຫ້ ທ່ານ.

³ ຂາ ພາ ນຸ ມາ ນີ້ ເວົ້າ ຂັດ ທ່ານ ເຝົ້າ “ ຈຸ ຈຸ ພໍ່ ຈ້ວ ” ແຈ້ວ ຂາ ດີ ໃພ່ ໃຂ່ ທ່ານ.

⁴ ແຈ້ວ ກວາມ ພໍ່ ອອກ ຈຸໂວ້ ອອກ ທ່ານ ໃພ່ ເວົ້າ ຂື່ ພໍ່ ພໍ່ ຈ້ວ ວ່າ “ ຈຸ ລ້ອຍ ຈຸ ອາ ເຈັບ ອອກ ມາ
ອອກ ໃຫ້ ຂ, ເຈັບ ລ້ອຍ ເວົ້າ ເຫັນ ມີ ມີ ໃຫ້ ຈຸໂວ້.”

⁵ ເຝົ້າ ເຈັບ ຈຸໂວ້ ອອກ ມາ ທີ່ ທີ່ ມີ ຈຸໂວ້ ຈາມ ນີ້ ຈຸ ທີ່ ຈາຍ ແລກ ທີ່. ກວາມ ພໍ່ ຈອກ ຂາ ວ່າ
“ ອີ່ ນີ້ ຜູ້ ນີ້ ດີ.”

⁶ ພໍ່ ພໍ່ ໃຫ້ ທັງ ໃພ່ ທີ່ ຫາກ ເຫັນ ເຝົ້າ ເຈັບ, ຂາ ດີ ຈັນ ແລກ ນັ້ນ “ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້
ຈຸໂວ້ ແລກ! ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ແລກ!”

ກວາມ ພໍ່ ຈອກ ຂາ ວ່າ “ ຂ, ຫາກ ອາ ມີ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ແລກ ນີ້. ລ້ອຍ ນີ້ ເວົ້າ ເຫັນ
ມີ ມີ ໃຫ້ ຈຸໂວ້.”

⁷ ພໍ່ ຜູ້ ໃຫ້ ພໍ່ ຈ້ວ ມອບ ວ່າ “ ນັ້ນ ລ້ອຍ ມີ ຈຸໂວ້ ທ່ານ ຈຸໂວ້ ນັ້ນ ມີ ຈຸໂວ້ ທາຍ ເພ່ ວ່າ ມີ ເວົ້າ ທັກ
ມີ ເຈັບ ຈຸໂວ້ ເຝົ້າ ຈຸໂວ້.”

⁸ ກວາມ ຈັງາດ ຈຸໂວ້ ແລກ ນັ້ນ ດີ ພວນ ຈຸໂວ້ ທາຍ ⁹ ຈັນ ດັ່ນ ເຝົ້າ ມາ ພວນ ພວນ ຈາມ ເຝົ້າ ເຈັບ
“ ມີ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້?” ຫາກ ວ່າ ເຝົ້າ ເຈັບ ດີ ເວົ້າ ມອບ. ¹⁰ ກວາມ ພໍ່ ນີ້ ເວົ້າ ໃຫ້ ເຝົ້າ ເຈັບ ວ່າ “ ມີ
ເວົ້າ ເວົ້າ ທັງ ທຸ ນີ້. ມີ ເວົ້າ ທີ່ ທຸ ມີ ພວນ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ມີ ທີ່ ວ່າ ຈຸໂວ້ ມອບ ແລກ ທັກ ໃຂ່ ມີ ມີ ຈຸໂວ້
ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ແລກ.”

¹¹ ເຝົ້າ ເຈັບ ມອບ “ ກວາມ ຫາກ ເວົ້າ ມີ ພວນ ຈຸໂວ້ ເຈັບ ຈຸໂວ້ ໃຫ້ ພວນ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້. ເຝົ້າ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້ ຈຸໂວ້
ໃຫ້ ພວນ ກວາມ ນີ້ ເຈັບ ຈຸໂວ້. ແລ້ວ ນີ້ ຜູ້ ຈຸໂວ້ ພວນ ໃຫ້ ກວາມ ມີ ຈຸໂວ້ ແລກ ພວນ ແລກ ກວາມ ໃພ່.”

ໂຜດ ທີ່ໄດ້ ເຈັດ ແນວ ແກ້ມ ໄວ້ ນັ້ນ ແທ້.

25 ເຈັດ ນັ້ນ ເອີ້ນ ທັງ ແມ່ ນ້າ ເຝົ້າ ເຈັດ, ພ້ອມ ທັງ ຜາ ມາຍົວ ມີ ທານ ທາໂຈໂບ ແທ້ ມາຍົວ ສຳຖານ ມັກດາວາ ດີ ຈັນ ຈູ່ ແຄມ ຈີມ ຈຳໄປ ແນ່ນ ທ່ານ ເຝົ້າ. 26 ເຝົ້າ ເຈັດ, ເຫັນ ເອີ້ນ ແທ້ ສຳ ທ່ອນ ທາໄດ້ ທ່ານ ເຝົ້າ ພັກ ນັ້ນ ຈັນ ຈູ່ ທ່ານ ເຝົ້າ ຈັນ ເວົ້າ ຈູ່ ເອີ້ນ ວ່າ “ເອີ້ນ ເພິ່ນ ຈູ່ ນີ້ ດີ ແລ້ວ ຍຸ ເອີ້ນ ເຝົ້າ.”

27 ແນ່ນ ທ່ານ ເຝົ້າ ຈອນ ສຳ ທ່ອນ ທາໄດ້ ນັ້ນ ວ່າ “ຊື່ ນີ້ ດີ ທີ່ ເຈັດ ເອີ້ນ ເຝົ້າ.” ແທ້ ນັ້ນ ມາ ສຳ ທ່ອນ ທາໄດ້ ເຝົ້າ ເຈັດ ນັ້ນ ດີ ທ້ອນ ເອົາ ເອີ້ນ ທ່ານ ເຝົ້າ ໂຈໂບ ຈູ່ ທ່ານ.

ເຝົ້າ ເຈັດ ໃນ ດາດ

28 ເຈັດ ນັ້ນ ເຝົ້າ ເຈັດ, ທີ່ ນັ້ນ ຈູ່ ວັກ ເມັມ ແນ່ນ ແອ່ ໃຫ້ ເຈັດ ອອກ ທ່ອນ ຂວາມ ຈຸນ ເຝົ້າ ຈູ່ ເຝົ້າ. ທ່ານ ເຝົ້າ ນັ້ນ ວ່າ “ເອົາ ແນ່ນ ນີ້.”

29 ຈ່ອນ ນັ້ນ ມີ ຈຸນ ເຫຼົ່າ ເຂັມ ເຫຼົ່າ. ສຳ ຈຸນ ນັ້ນ ເອົາ ທຸອບ ຈຳ ຈຸນ ໃຫ້ ເຫຼົ່າ ເຂັມ ພື້ນ ໃຫ້ ທາໄດ້ ແນ່ນ ແທ້ ໃຫ້ ໂຈໂບ ເຝົ້າ ເຈັດ. 30 ທ່ານ ເຝົ້າ ຈຸນ ທ່ານ ເຫຼົ່າ ເຂັມ ນັ້ນ ແນ່ນ ເວົ້າ ວ່າ “ວັກ ເອົາ ເມັມ ແນ່ນ” ຈັນ ເຫຼົ່າ ທາໄດ້ ໃນ ດາດ.

ທີ່ ແທນ ຂ້າໄປ ເຝົ້າ ເຈັດ

31 ມີ ນັ້ນ ເຈັດ ມີ ຈຸນ ຈຳ ທ່ອນ ຈຸນ ທ່ານ ທັກ ເວັ້ນ ທາໄດ້ ມີ ທີ່ ເຈັດ ມີ ຈຸນ ໃຫ້. ພັດ ຈູ່ ໂທກ ສຳ ຈຸນ ເວົ້າ ແອ່ ໃຫ້ ສຳ ທາໄດ້ ຈູ່ ທີ່ ຈີມ ຈຳໄປ ແນ່ນ ທາໄດ້ ມີ ຈຸນ. ເອົາ ນັ້ນ ຂ້າ ທວນ ຈຳໄປ ໃຫ້ ທັງ ໂທ ດຸກ ດາ ຂວາມ ສຳ ຈຸນ ໄວ້ ນັ້ນ ທັກ ພ່ຳ ໃຫ້ ທາໄດ້ ແນ່ນ ແທ້ ໃຫ້ ເອົາ ໂຈໂບ ຈຸນ ຈຳໄປ ແນ່ນ. 32 ແລ້ວ ນັ້ນ ໂຜດ ທີ່ ນັ້ນ ໂຈໂບ ທັງ ໂທ ດຸກ ດາ ຂອບ ສຳ ຈຸນ ພັດ ຂ້າໄປ ເຝົ້າ ເຈັດ ນັ້ນ ທັກ. 33 ມີ ໂຜດ ທີ່ ທ່ອນ ເຝົ້າ ເຈັດ ດີ ເຫັນ ທ່ານ ເຝົ້າ ໃນ ດາດ ແນ່ນ ເອົາ ຈັນ ເວົ້າ ທັງ ໃຫ້ ດາ ທ່ານ ເຝົ້າ ທັກ. 34 ທາໄດ້ ມີ ທີ່ ຈຸນ ສຳ ທອກ ແທນ ຂ້າໄປ ທ່ານ ເຝົ້າ ຈັນ ມີ ເຈດ ທັງ ນີ້ ຈຸນ ອອກ. 35 ດີ ມີ ສຳ ທາ ເຫັນ ມີ ຈຸນ ຂວາມ ເຈັດ ນັ້ນ ດີ ແມ່ນ ແທ້ ມາ ຈອນ ໃຫ້ ພັດ ເຝົ້າ ເທົ່າ ທາໄດ້ ຈູ່. ຈຸນ ເຈັດ ນັ້ນ ຈູ່ ວ່າ ມີ ເວົ້າ ແມ່ນ ແທ້. 36 ເຝົ້າ ເຈັດ ຈູ່ ສຳ ທີ່ ເຈັດ ແລ້ວ ນັ້ນ ດີ ພ່ຳ ໃຫ້ ເຈັດ ອອກ ທ່ອນ ຂວາມ ຈຸນ ເຝົ້າ ຈູ່ ຈູ່ ວ່າ: “ດຸກ ທ່ານ ເຝົ້າ ເວົ້າ ມີ ທັມ ໃດ ຈຸນ ທັກ.” 37 ພັດ ຈຸນ ຂວາມ ເຝົ້າ ຈູ່ ຈູ່ ມີ ວາໄດ້ ສຳ ທາໄດ້ ວ່າ: “ເອົາ ຈຸນ ແທ້ ເຫັນ ຈຸນ ເອົາ ແທນ ນັ້ນ.”

ເຮົາ ເຈົ້າ ໃຫ້ ມາ ມາຍັອ ພີ

11 ມາຍັອ [Ἀχαιοὶ ἠθροῖα] ຈັນ ໃຫ້ ຈູ່ ທາຍ ມອນ ຈີ້ ດ່ານ ນັ້ນ ກັບ ໃຫ້ ທັບ ເກັມ ໂຍ ມຍ
 ເຮົາ ຈີ້ ດ່ານ ໃຊ້ 12 ທັບ ຂອບ ທັນ ໃຊ້ ນຸ້ ຂໍ ດ່ອນ ກັບ ຂອບ ໃດ້ ນຸ້ ຈູ່ ວ່ອນ ໂຍ ມອນ ເຮົາ ເຈົ້າ
 ໃວ້ ນັ້ນ ຊຸ້ ທາຍ ທຍ ຊຸ້ ທາຍ ທັນ. 13 ຂອບ ທັນ ໃຊ້ ນຸ້ ງາມ “ມາ ມອຍ ເຈົ້າ ຂັບ ນຸ້ ໃຫ້?”
 ມາ ມອຍ “ເຮົາ ຈູ່ ທາຍ ມອນ ເຈົ້າ ຊຸ້ ເຈົ້າ ເຮົາ ມອມ ນັ້ນ ອາ ໃຊ້ ໃວ້ ວ່ອນ ໃດ ຕື້ ເຮົາ ທູ້.”
 14 ເວົ້າ ມັ້ວ ມາ ນຸ້ ບ້ວງ ທັນ ອອກ ມາ ທັນ ເຮົາ ເຈົ້າ ຈັນ ຈູ່ ທາຍ ເຮົາ ທູ້ ວ່ ມອມ ເຮົາ ເຈົ້າ
 15 ທ່ານ ເຮົາ ງາມ “ມາ ມອຍ ເຈົ້າ ຂັບ ນຸ້ ໃຫ້? ໃຫ້ ທາ ໃຊ້ ເຮົາ?”
 ມາ ມອຍ ວ່ ມອມ Ἀχαιοὶ ຂາຍ ນຸ້ ມອຍ ວ່ “ຍາ ມອຍ ວ່ ມອມ ຍາ ໃດ້ ຈູ່ ທາຍ ມອນ ທ່ານ ໃຊ້ ມັນ
 ວ່ອນ ໃດ ຂັບ ທາ ໃຫ້ ນັ້ນ ທູ້ ມອ ນັ້ນ ຈູ່ ໃຊ້ ອາ.”
 16 ເຮົາ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່ “ມາ ມາຍັອ ມອຍ.”
 ມາ ມອຍ ບ້ວງ ທັນ ມາ ຊຸ້ ມັ້ວ ຈາກ ຂວາມ ຈີ້ ວ່ “ຍາ (ເຮົາ)” (ແກ້ ອອກ ວ່ ໃຊ້ ພີ).
 17 ເຮົາ ເຈົ້າ ນຸ້ ຈອກ ມາ ວ່ “ທາ ນັ້ນ ອາ ໃວ້ ພີ ວ່ ອາ ທັບ ເຮົາ ທັບ ໃດ້ ນັ້ນ ມອ ທາ ເຮົາ ພີ.
 ໃຫ້ ມາ ໃຊ້ ທາ ພີ ພີ ນັ້ນ ທ່ອຍ ທາຍ ອາ ມັ້ວ ຈອກ ອາ ວ່ ອາ ຈູ່ ນັ້ນ ມອ ທາ ເຮົາ ພີ ມອ ທາ
 ທູ້ ມອມ ເຮົາ ທັນ ຊຸ້ ເຈົ້າ ເຮົາ ມອມ ມອ ທາ ນັ້ນ ດີ.”
 18 ມາ ມາຍັອ Ἀχαιοὶ ἠθροῖα ນຸ້ ໃຊ້ ຈູ່ ຈອກ ໃຫ້ ໂຟນ ậ ທ່ອຍ ທາຍ ເຮົາ ເຈົ້າ ທູ້ ວ່ ມາ ໃດ້
 ທັນ ທ່ານ ເຮົາ. ມັ້ວ ທ່ານ ເຮົາ ຂັບ ຂວາມ ຂັບ ມາ ຕື້ ຈອກ ໃຫ້ ອາ ທູ້.

ເຮົາ ເຈົ້າ ອອກ ໃຫ້ ໂຟນ ທ່ອຍ ທາຍ ທ່ານ ເຮົາ ທັນ

19 ທັບ ຕື້ ມັ້ນ ເຈົ້າ ມັ້ນ ຈູ່ ໂຟນ ậ ທ່ອຍ ທາຍ ເຮົາ ເຈົ້າ ຕື້ ຈູ່ ວ່ອນ ດັວ. ອາ ທອນ ຈາກ ມ,
 ຂັບ ຈາຍ ພີ ຊຸ້ ທອກ ậ ຈີ້. ຈັນ ທັນ ເຮົາ ເຈົ້າ ມາ ຈັນ ຈູ່ ທາຍ ຈຸ້ ທັບ ທັບ ອາ ວ່ “ໂຈມ ມອຍ ໃຫ້
 ພີ ນັ້ນ ໃດ້ ທາ ຂາຍ ຈາຍ ໃນ.”
 20 ເວົ້າ ມັ້ວ ເຮົາ ເຈົ້າ ມອຍ ມັ້ນ ຈັນ ຂາຍ ໃຫ້ ອາ ເຈົ້າ. ທັນ ທ່ານ ຊຸ້ ເຈົ້າ ເຮົາ ມອມ ມັ້ວ ອາ ຕື້
 ມອມ ມອ. 21 ເຮົາ ເຈົ້າ ເວົ້າ ໂຟນ ວ່ “ໂຈມ ມອຍ ໃຫ້ ພີ ນັ້ນ ໃດ້ ທາ ຂາຍ ຈາຍ ໃນ. ເຮົາ ພີ ຂັບ
 ອາ ໂຍ ມາ ມອ ໃດ ອາ ຕື້ ຈູ່ ຂັບ ພີ ນັ້ນ ອອກ ໃຊ້ ມອ ນັ້ນ.”

23 ພໍ່ ເຮົາ ນັ້ນ ມີ ສາວ ທີ່ ບໍ່ ຈຳ ພໍ່ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ເຮົາ ເຈົ້າ, ທັງ ສ່ວນ ທາຍ ຈຶ່ງ ທ່ານ ເຮົາ ທັງ
 ນັ້ນ ຈຶ່ງ ເຮົາ ທາຍ. ທາຍ ວ່າ ເຮົາ ເຈົ້າ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຮົາ ແລະ ນັ້ນ ມີ ທີ່ ເຮົາ ວ່າ ທ່ານ ເຮົາ ອ່ອນ ຈຶ່ງ ນັ້ນ
 ທັງ ເຮົາ ທອດ ຈຶ່ງ ທ່ານ ໂຮມ ມາ ຈຶ່ງ ເຮົາ ທັງ ຈຶ່ງ ທອດ ເຮົາ ເຮົາ ຈຶ່ງ. 24 ຈຶ່ງ ນັ້ນ ດີ ແມ່ນ ສ່ວນ
 ທາ ເຮົາ ມີ ຈຶ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ແມ່ນ ຈຶ່ງ ພໍ່ ຈຶ່ງ ເຮົາ ມາ ນີ້. ນັ້ນ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ວ່າ ພໍ່ ຈຶ່ງ ທ່ານ ຈຶ່ງ ເຮົາ ນັ້ນ ຈຶ່ງ
 ແມ່ນ ແທ້.

25 ຈຶ່ງ ເຮົາ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເຮົາ ນັ້ນ ທັງ ມີ ທາຍ ແລະ ວ່າ ຈຶ່ງ ແມ່ນ ຈຶ່ງ ເຮົາ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ຈຶ່ງ ວ່າ ເຮົາ ທ່ານ ແລະ
 ດີ ແມ່ນ ຈຶ່ງ ເຮົາ ມີ ຈຶ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ພໍ່ ຈຶ່ງ ພໍ່ ຈຶ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ.